

rast,

vid
hjalmar
strömer
skolan
strömsund

Handwritten signature

VARFÖR EN SKOLTIDNING ?

Knappast finns det en skola där eleverna inte på något sätt, någon gång, har försökt sig på att skriva en skoltidning. Det har varit kul och spännande att ge ut en tidning. Alltid har det funnits en idérik grupp som samlat material om kuriositeter inom skolan, eller har de hittat på själva tillräckligt för att kunna stencilera ut några A4. Men nu testar vi något nytt.

Istället för att ge ut en skoltidning i den gamla andan, dvs ett antal mer eller mindre lustiga skämt om skola, lärare och elever, utskrivet på trist A4 format, försöker vi en annan väg.

För det första kommer tidningen inte att representera någon viss åsikt eller politisk linje. Den ska tvärsom representera alla åsikter som Ni, skolans elever, kan tänka Er. Tidningen ska bli ett forum, öppet för allt och alla.

För det andra söker vi få tidningens stoff allmänna och intressanta än vad det som tidigare visats upp. Vi har fått in material från flera intresserade; material som kan läsas av alla. Ja, material som bör läsas av alla. Vare sig innehållet tillfredsställer,

retar, lockar eller förargar vedärbörande läsare så är ändå varje möjlighet av godo. Detta skulle kunna bädda för vidare diskussioner och nytt digert stoff för tidningen.

Sedan tror vi att tidningens nya format ska verka som en viktig psykologisk faktor för att inleda flera i frestelsen att plöja genom sidorna.

För att tidningen skulle få en start var det nödvändigt att några intresserade skribenter slöt upp till redaktionen. Problemet löstes snabbt och kring redaktionsbordet för detta nummer har suttit sex personer från ettan, tvåan och trean i gymnasiet. Vilka framgår av sista sidan, där även övriga bidragsgivare framgår.

Vi hoppas att det här numret inte ska bli en omotiverad engångsutgivning av en ny tidning utan att flera nummer ska komma ut. Med hjälp av belåtna och förargade eller helt enkelt skrivsvugna läsare hoppas vi att fler nummer ska kunna ges ut. Och att även några läsare finner intresse är likaså en önska.

Strömsund 1/4 1968

red.

INTERVJU MED VEM OM INTE REKTOR

Tryck! Upptaget! 10 minuters väntan. Tryck!
Stig in! Ett varsitt kraftigt handslag. Var så
goda och sitt! Harklingar, första tagningen (i
frågan). Klart!

Ur djupet av pinnstolarna framställer vi den
första frågan, om vad rektor tycker om att flytta
från ett livligt södern till ett bistert norra
och om ändringen av miljö blivit svår. Rektor
tar tankfullt ut genom fönstret, lägger upp armbågarna
på skrivbordet och besvarar vår fråga under
att han fingrar på sin penna. "Som ni kanske vet
så är Vadstena en lugn stad. Vi har kanske varit
där någon gång?" Hoppets glint tänds i de stål-
ögonen. Men frågan bemöts med en konstant tyst
"Nåväl", återtar rektor, "Vadstena har en typisk
stadsprägel. Givetligen är det inte så stor skillnad
på Vadstena och Strömsund. Det första intryck
jag fått av Strömsund är väldigt positivt.
Eleverna är väldigt lugna och artiga. Det är väl
miljön som sätter sin prägel. De flesta kommer
från mindre byar (t.ex. Hamnerdal) och det är
att det lugna livet där sätter sin prägel på
domen. Personligen så föredrar jag mindre och
lugnare platser framför storstäder.

"Men", frågar vi, "är det verkligen så lugnt här?
Är det inte bara på ytan det är stiltje. Är det

risk att något bryter ut om ints ungdomen får sin fritid fylld med någon meningsfull verksamhet....

"Just det", börjar rektor ivrigt.

Fritiden är den tid på dygnet då eleven är ledig. Denna tid kan åstadkomma väldiga problem. Men lugn ungdomar, något är på gång. Det som är på gång är t.ex. ett samarbetsorgan bestående av representanter från skola, polis, läkare och kommun. (Saknas inte en ganska viktig representant, nämligen en ungdomsrepresentant. Journalisternas kommentar.) Denna nämnd arbetar nu på frågan om en ungdomsgård. Och trots att det tidigare verket hopplöst, (Ni minns väl Lakbanernas frenetiska kamp för en ungdomsgård?) så kanske en lösning är att vänta till nästa år. Näsets skola som ungdomsgård är tänkbar och någon lokal i den nya skolan kanske får disponeras under kvällstid. Aha, så fint att vi kom in på skolbygget, för då får vi en naturlig övergång till att tala t.ex. om kafeterian som kommer att finnas i källaren i nyss nämnda byggnad. Denna institution beräknas lösa problemet med hättimmarna. Studieceller bli en annan lösning, som ni kan njuta av nästa år. (Tyvärr så måste vi lämna denna skola efter att ha avlagt mogenhetsexamen.)

Men för att lösa fritidsproblemen så måste ungdomen ta egna initiativ. Rektor observerade att

••

•

ans faktiskt åtskilliga föreningar här, både inom och utom skolan. Men aktiviteten verkar det vara sämre med. Så sätt i gång och aktivera för rektor lovar att ge sitt fulla stöd bl.a. att hjälpa till med det ekonomiska, men detta skulle då inte betyda att han skulle blanda sig i föreningarna.

• Om rektor inte blandar sig i elevernas verksamhet i föreningar, hur ånser han då att han skall förhålla sig till eleverna när det gäller skolarbetet, och hur men över huvudtagst skall kunna förbättra förhållandet lärare-elever. "Vad skulle en du-reform ha för verkningar?" frågar vi med en ängslig blick övvr skrivbordst. Något bestämt svar på det sista får vi inte. "Man måste ha en god arbetsmiljö med trivsel för att nå resultat", inleder i alla fall rektor på frågans första avdelning. "Samarbetet mellan elever och lärare måste vara förtroendefullt. Skolan kan jämföras med en arbetsplats vilken som helst. Det måste på varje arbetsplats finnas en arbetsledare, och i skolan svarar rektor för den uppgiften. Likaväl som det också finns ordningsregler överallt så måste även arbetsplatsen skolan ha aina speciella regler. Det måste också råda dedemokrati. Elevdemokrati håller jag väldigt hårt på. Jag är därför väldigt tacksam att skolan har

ett aktivt elevråd. Elevernas medverkan i ämneskonferensen stärker ju ytterligare elevdemokratien.

Appropå elevdemokrati och det ena med det andra (ev. det första) så tar vi upp en brännande fråga som ställt många gånger tidigare, bl.a. av Åke Ortmark i "Maktspellet i Sverige" och "Illumående gymnasissa" i ÖP. Denna fråga lyder som följer: "Är skolan inte en av borgerlighetens och konservatismens bästa beskyddare? (Benämningarna här inte använda med politisk betydelse) Befrämjar inte skolan en viss världsfrånvarhet? Det är t.ex. möjligt att få toppbetyg i historia och litteraturhistoria utan att veta ett dugg om dagens historia och litteratur. Varför lämnas denna viktiga del av utbildningen helt i elevernas händer? Varför hänger inte skolan med i utvecklingen och engagerar eleverna i stället för att utöva korvstoppsmetoden?"

Sådant blev rektors svar:

"Skolan skall ju avspegla samhällsutvecklingen. Skolan kan aldrig vara statisk. Den måste hela tiden förändras. Just därför kan man aldrig komma

med ett färdigt och slutgiltigt skolprogram. Se bara på grundskolan. Högstadiets undervisning skall ju läggas om. Förmodligen kommer det besvärliga systemet med A:B och C-språk att försvinna. Det är ett tecken på att det måste ske förändringar. Och jag hoppas på förändringar. Till det bättre naturligtvis."

För att komma med nästa fråga bygger vi upp en situation. Nämligen: En elev har under en lektion blivit arg på en lärare för att den na(e) enligt elevens tycke handlat fel. Eleven går till rektor och klagar. Frågan blir då denna: "Tar rektor detta klagomål på allvar, eller anser ni som vossa somliga att oftast är det överhastat av eleven, och att det lugnar sig snart?" Det är ingen tvekan i svaret som får följande lydelse: "Nej, jag försöker nog att diskutera det, och såsom rektor (arbetsledare) tar jag ingens ställning. Saken skulle jag nog också diskutera med den andra parten (läraren). Som tidigare sagts så spelar samhörigheten stor roll, och då måste man beakta elevernas synpunkter. Så kommer rektor med ett lugnande besked till alla psykopater. Från och med den 1/7 kommer en halvtidsanställd skolkurator att finnas tillgänglig. Nu slutar intervjun med ARNE LINDBERG, tidigare rektor vid real-

skolan i Vadstena, numera ordinarie rektor vid Hjalmar Strömerskolan i Strömsund till utgången av juni 1973. Med ett vänligt leende räcker rektor oss handen till farväl.

Vi lämnar så rektor med den vetskapen att vi har en rektor som inte bara är skolans högste utan även är intresserad av elevernas fritidsproblem och av skoldemokrati. • •

ANDERS JARLFORS

LARS JACOBSSON

Hörnini. Har ni tänkt på att det stinker på skolan? Bokstavligt talat. Ock vad beror det på? Jo det beror på att ni, vi, du, hon, jag, vem, han, den luktar pyton. Efter jumpan framst. Det finns duschar. Med vatten. Tvål har vi ni väl hemma. Får vi hoppas. Ta med tvålen. Och använd den. Handduk är också bra. Och duscha alltså för f-n ordentligt i fortsättningen. Tänk på dem som har näsar. Som fungerar. Det är för allas bästa. Fixa trivsel. Det klagar ingen på. Ellerva? Hördudu. Överens? Fint. Då säger vi så. Skolan betalar vattnet. Det har man lovat.

ÄR DU EN SANITÄR OLÄGENH.T? Vi är det (inte?).

ÅPROPÅ STUDENTEXAMEN

Så är det snart dags igen för studentexamen, detta är för definitivt sista gången. Studentexamen, det akademiska livets grundval, ska avskaffas sedan detta abiturientplågarinstrument stått sig i ett-hundra år.

Pasorna under en studentexamen målas upp för de stackars abiturienterna av välmående, färdiga studenter.

Den fruktan som därför ofta kanske insmugits hos eleverna för censorerna försöker magistern vänligen jaga bort genom att framhäva att det är läraren och icke censor som sätter betyg. Eleven konstaterar alltså att där rök chansen till en ändring i den kanske inte alltför muntra betygsstatistiken. Problemet överlämnas till ödet och eleven inställer all vidare betygsjakt.

Slutligen är den stora dag inne då elevs kunskaper inför censorer provas skall. Läraren försöker för-tvivlad iabilla censor att abiturienten i själva verket vet en hel del om Almqvists samhällskritik eller allmänna gaslagen och att den massiva tyst-naden beror på nervositet.

Givetvis går censor på bluffen, åtminstone om man skall tro lärare som före examen försäkt uppmuntra och släpper igenom abiturienten som det så ofta på sig den evlbe zite. Sørensen som varit till stundt. (Sørensen som varit till stundt. Sørensen som varit till stundt.)

som varande betydligt mera varaktig än de kunskaper som ingämtats för dess erhållande (mössan). Enligt någon sägen så skall den svarta skolmössan som djäknarne fordom plögade bära vid tiden för realexamen av vädrets makter ha blekts till grå och vid studentexamen slutligen vara alldeles vit.

Det kan förmodas att ävensom artificiella blekmedel såsom lut eller dyligt må ha använts för att få färgtonen att stämma.

Studenterna har nu genomgått mogenhetsexamen och ynglingarne skola därmed ha blivit herrar och flickorna damer.

Den erhållna mognaden visar sig snart. Studenterna ekrålar studertsången, ekålar i sig en hel del etanol och bär sig sedan åt som förekebarn. Ett tecken på mognad lär ju vara att man kan bära sig barnslig åt utan att man för den skull behöva skämmas. Kort sagt detta är ett av de få tillfällen i livet då förageleeväckande beteende anses legitimt och helt normalt och dessutom nödvändigt.

Så skall då denna stolta institution avskaffas! Ve och fasa. Tiden är ur led. Den tjuening som det fordom innebar att framgångerikt ha genomgått gymnasium försvinnar.

Det finns ett otal skäl både för och emot studentexamens avskaffande, bl.a. har den vit mössan beskyllits för att vara den ledande symbolen för klassamhället. De kan emellertid framhävas att i och med att allt flera, tack vare statligt studiebidrag kan ta studenten, så försvinner denna mössas betydelse.

Från lärarhåll har vidhållits att repetitionerna inför studentexamen ger en överblick över kunskaperna som är värdefull.

Från elevens sida uppskattas kanske främst de

roligheter som plägar följa. Men trots att männi-
 ekorna kan ha lika roligt utan förberedelse-
 nervesitet numera, så hoppas jag i alla fall
 att de studentikosa riterna ej försvinner.

SVEN ENGSTRÖM

antal lägenheter och genomsnittligt antal
 innevånare per lägenhet i hela riket
 1930-1955.

År	Miljoner lä- genheter vi elutet av re- spektive år.	Genomenitt- ligt antal in- nevånare per lägenhet.
\$/&§	100	34
1930	1,6	3,9
1935	1,7	3,6
1940	1,9	3,1
1945	2,1	3,2 (Vad gjorde du under krig- et faren)
1950	2,3	3,0
1955	2,5	2,9

OM BETYG

"Den enskilde elevens betyg uttrycker i vad mån han i relation till totala antalet övriga elever i årskursen i riket uppnått studiemålen för ämnet i fråga". Så står det i Läroplanen för gymnasiet. När det gäller sifferbetyg är det alltså inte, som många tror, nödvändigt att medelbetyget i klassen ska ligga på 3. Betygsmedelvärdet kan variera mellan olika klasser. I en svag klass kommer betygen 1 och 2 att vara vanligare än i en genomsnittlig klass, i en bra klass kommer 4 och 5 att överväga. Det är alltså lärarens sak att avgöra om klassen ligger över eller under genomsnittet.

Ett av problemen med sifferbetygen är väl att de knappast tillåter någon nyansering. I de speciella fall där läraren kan känna osäkerhet, skall enligt läroplanen, sättas närmast lägre betyg om osäkerheten gäller ett högt betyg och närmast högre om osäkerheten gäller ett lågt betyg.

Eleverna har rätt att kräva att betygssättningen ska vara objektiv. Ett av hjälpmedlen till en objektiv bedömning är de diagnostiska prov som sänds ut till alla skolor i landet.

Om bedömningen ska vara objektiv, bör läraren också ta hänsyn till elevens kondition för tillfälle, och till de speciella svårigheter som vissa elever kan ha i vissa ämnen (talfel m.m.).

Man kan kanske ifrågasätta om en enda lärare har möjlighet att bedöma objektivt. Borde inte bedömningen bli mer objektiv om den utfördes av flera lärare? Fara finns ju också att allt för stor vikt läggs vid elevernas förmåga att minnas inlärd läxor.

Många tycker numera att överhuvudtaget användandet av betyg som ett mått på kunskaper är föråldrat och odemokratiskt. Frågan om betygen ska avskaffas eller inte får varje enskild elev själv ta ställning till.

Lena Simryd

Fotnot: Påpekas bör att denna artikel ej är något ställningstagande, utan endast konstaterande av fakta.

Vid kaströrelse gäller, har redaktionen funnit:

$$y_{\max} = \frac{v_0^2 \sin^2 \alpha}{g}$$

$$x_{\max} = \frac{v_0^2 \sin 2\alpha}{2g}$$

DEN NYA SKOLAN.

I september står den nya skolan färdig och fackskolan och gymnasiet's elever kan ta de nya lokalerna i besittning, lokaler som planeras ge bättre trätsel och bättre atmosfär.

Det byggs en huvudbyggnad i tre plan med flyglar som rymmer aula, bibliotek och matsal, och till det en fristående anläggning för gymnastik och bad. Det betyder att den nya skolan bildar en komplett enhet med alla nödvändiga institutionslokaler. Fackskolan och gymnasiet skiljs med andra ord helt från grundskolan.

PLANERING: Huvudbyggnaden utformas så att innanför huvudentren har vi ett stort centralkaprum liknande grundskolans, med "enmanstoalletter", bänkar längs väggarna och därtill åt varje elev ett låsbart fack. I övrigt upptas bottenvåningen av ett uppehållsrum, institutionslokaler och expeditioner. Klassrummen förläggs till det övre planet och mellan dem inreds små studieceller där eleven i lugn och ro har tillfälle att läsa på sin läxa. Den enda institutionslokal som inte kommer att inredas på bottenvåningen blir en inlärningsstudio. I källarplanet reserveras plats för olika hobbyintressen i väl tilltagna lokaler. Där inreds också, på elevrådets förslag, en cafeteria med automater

för kaffe, läskedrycker och bröd. Elisvården kommer dessutom att få en egen lokal.

MATSAL: Men trots allt annat så blir nog den nya matsalen den viktigaste förbättringen, även om den blir snålt dimensionsrad (168 personer), vilket betyder att utspisningen liksom nu kommer att ske i skift. Matfrågan löses genom att maten hämtas från det nuvarande köket i värmekantiner.

AULA: En lättnad är att skolan får en egen samlingsal, en aula för 212 personer. Där kan de gemensamma samlingarna ske och skolan alltså använda Sagabiografen.

BADANLÄGGNING OCH BIBLIOTEK: Kommunen ansvarar, förutom genom skolan, direkt för en del arrangemang. Den skall driva den nya badanläggningen och i anslutning till ^{den} en aersring. Skolans och kommunens bibliotek sammanslås och vardera svarar för en halvtidstjänst. Det innebär att biblioteket kommer att stå öppet både under dag- och kvällstid.

Sven-Åke Nilsson.

AKTUELL INFORMATION TILL HJALMAR STRÖMERSEKOLANS
ELEFVER RÖRANDE HEDNISK DYRKAN AF FOTPLANT-
NINGSORGANEN SAMT DE NATURLIGA RELATIONERNA
MELLAN INDIVIDER AF OLIKA KÖN.

Många tänkande män och kvinnor i vår tid ha säkert ofta undrat öfver det förhållande, att könsorganen kommit till att bli betraktade med mycken ogunst, blygsel och till och med ett slags förakt. För hvar och en som frånser dem allmänna uppfattningen i detta hänseende, syner det märkvärdigt, att man skulle skämma mera för dessa organ än för halsen eller ansiktet. Det okonstlade barnet, som ej ännu blifvit fullproppat med konvensregler, sätter jämt och samt sin kära mamma i förlägenhet genom att ej taga ringaste hänsyn till det "opaesande" i att låta vissa partier af kroppen vara synliga. Män och kvinnor i barbariskt tillstånd besvära aldrig sin kropp med några klädepersedlar, undantages i kalla klimat, hvarest djurskinn få göra tjänst som skyddsmedel mot källden. Uti somliga trakter af Mexico, hvilket land ej befinner sig helt och hållet utanför vår civilisations ramar, bada män och kvinnor tillsammans i splitt naket tillstånd. Sammalunda lär för-

hållandet vara i Japans badinrättningar samt i vissa delar af norra Jemtland. Ingenstädes, utom inom vår civiliserade värld samt bland muhammedanerna, betraktas könsorganen med en grad af afsmak, som nära nog sätter i fråga den gudomliga skaparens vishet. Å andra sidan framträder ej sinlighet, i dess gemenaste och mest demoraliserande former, mera allmänt än i de större kristna samhällena samt i Österlandets harem.

Frågan om orsaken till könsorganens förnedring är emellertid lätt att besvara. Under världens tidigare skeden var det brukligt bland hedningar, hvilka voro slagna med häpnad öfver fortplantningsorganens mystiska förmåga att frambringa mänskliga varelser, att egna könsdelarne en helig dyrkan samt att resa upp beläten efter deras liknekse. Dessa folkslag kommo småningom i beröring med judar, kristna och muhammedaner, hvilka kände sig så upprörda öfver hedningarnas egendomliga afgudadyrkan, att deras motvilja för dylika beläten efter hand kom att gälla själfva de organ, på hvilka vi äro beroendeför den mänskliga rasens fortplantning. Denna uppfattning har blifvit allt mer utpreglad under århundradenas lopp och är numera förherrsande inom hela den civiliserande världen. Man äger befogenhet att tala och skriva om alla delar af den mänskliga kroppen, med undantag endast af de organ,

hvilka hänföra sig till fortplantningen af det pånskliga släktet.

Enär en del af mina läsare ej förut hört tala om att hedniska folk ägnade dyrkan åt beläten, skapta som konstnärne, vill jag här framhålla, att arkäologer under sina forskningar i ruinerna af Herculæum och Pompeii samt på åtskilliga andra platser i Europa funnit tillräckligt många dyktiga afgudabilder för att fylla ett museum i Neapel därmed. Detta förvaringsrum af den gråa forntidens helikor går under namn af "Hemliga Museet". Belätona äro tillverkade af sten, metall, lera, elfenben samt varierar i storlek från små berlocks- till väldiga statyer. Fakta rörande hednisk dyrkan af denna sorts beläten ha blifvit hämtade ur Habackuk Skräplunds arbete, "Afhandling öfver dyrkan af Priapus".

"Denna dyrkan förekom ej blott hos de gamle Romarne, utan spred sig äfven till delar af Tyskland, Norrbotten och Gotska Sandön, såsom framgår af upptäckten å dessa platser af beläten af antydde art." (Heuström-Risdahl-Ekbom: Algebra och geometri, del 1).

"Det är ett egendomligt och anmärkningsvärt förhållande, att i sonliga länder manslemmen var uteslutande föremål för afgudisk dyrkan, medan i andra det kvinnliga organet ställdes högst och tillskrefs gudonliga egenskaper. Sålunda lät en af Egyptens tidigare monar-

ker uti länder, hvilka han lade under sin spira, uppressa väldiga pelare, på hvilka afbildningar af de kvinnliga k*nsdelarna voro återgifna." (Samma källa som ofvan)

"Det må vara af inträsse för den, som spika hästskor öfver dörrarne för att få "god tur", att denna sed är en kvarleva

från hedendomens tid. Det var allmänt bruk bland
Araber i Nordafrika att spika upp framför ei-
na tält, öfver sina dörrar o.s.v. könsorganen
af en ko, ett eto eller en kamelhona för att vär-
js sig mot häxor och onda ögon. Då organen sj
själfva kunde anskaffas, fiok en klumsig af-
bildning görs samma tjänst. Denna senare var
vanligtvis illa hopkommen och varierades betydligt
i fråga om utseendet. Slutligen tog sfbilden
formen af en hästsko, och på så vis har denna
konnit att bli en slags talisman öfver hela
världen, änskönt man å de flästa håll sanno-
likt har föga aning om huru dese användning först
uppstått." (Norrman-Boelt: Det svenska samhäl-
let, förvanskad upplags, del 1).

Könsdyrkan har af en del författare påståtts
vara den äldsta religionsform man känner
till. Säkert är i alla fall, att den förekom
flera eskler före kristendomens uppträdande,
och man vet äfven att den fanns till före
Platos, Pytagorse och Aristoteles tid. Under a
apostlarnas tid florerade denna dyrkan all-
mänt bland de hedniska folkon och fortfor i
långa tider efteråt

Uti Isernia, i förutvarande kungadömet Neapel, spåras könsdyrkan ända fram till år 1805, då den ryktbara jordbävningen inträffade, hvilken ödelste landet. I Japan lär den förekomma än i dag. En amerikansk CIA-agent, som för några år sedan besökte eistämnda land, omtalade, att han där ofta sett många små afgudabilder i form af manslemmar. Ofruktsamma kvinnor bedja öfver dem för att bli välsignade med barn. Tingestarna i fråga finns att köpa i vanliga lek-saksbutiker. Vid Kamaquara, en ryktbar tempelgrund, finnes ett stort klippblock, uti hvilket en ypperlig afbildning af kvinnans yttre könsdelar är inhuggen. Man påstår, att klippblocket var försedd med donna inristning, då det för länge eedan gräfdes fram i dagen, och det är därför sannolikt att någon för århundraden tillbaka aflidsn hednisk konetnär är ansvarig för skulpturvärket. Klippan är omgifven af ett etängssl, utanför hvilket stora skaror af ofruktsamma kvinnor ständigt knäböje, sändande upp bönsr om att blifva hafande. Vid klippan är äfven uppställt ett kollektekrin, uti hvilket en stor del pänningeoffer dagligen necläggas.

"Bland många folkslag", skrifver en ökad evensk författare (undertecknad), "var det brukligt för en jungfru att offra sin möda åt ett könsbeläts

före inträdst i äktenskap, på det stt hon ej måtte bli ofruktsam. Denna sed förekom sällmät i Indien, Japan, och på många öar i Stilla Oceanen samt fortfarande alltfjämt i åtskilliga trakter. Å ett offentligt torg i Djakarta fanns en kanon, hvilken af holländarnas blifvit tagen från infödingarne. Dess slutstycke var format som en hand, Hvars tumme hade utseendet sv en manslom. Till denna kanon vallfärdade Malsjkvinnorna nattetid och satte sig grensle öfver densamma för att tillförsäkra sig fruktsamhet. Vid bortgåendet lämnade de dfter sig en blomsterbukett såsom tribut åt den mystiska tummen."

Det gör föga till saken, när eller var könsdyrkan uppstod. Hvar och en, som har någon föreställning om intensiteten af ren religionsifver, kan emällertid lätt inse, huru häftigt forna dagars israeliter och de första kristna skulle angripa denna hedniska könsdyrkan, samt huru naturligt fördonsr mot organen, hvilkes afbilder vore föremål för dyrkan, skulle uppstå. Häri kunna vi förvisso upptäcka den ursprungliga anledningen till de förvrängds begrepp om hvad som är passande eller ej i fråga om könsförhållanden, hvilka vunnit burskap ej allenast inom hela den kristna världen, utan hvar hälst någon högre religionsform än könsdyrkan gjort sig mors allmänt gällande. I orientaliska länder, hvarest dyrkan af de kvinnliga könsdelarna blifvit grundligen utträngd af muhamme-

danismen, ha ej blott dessa partier blifit, så att säga, lyeta i bann, utan kvinnorna själva måte beslöjas samt så mycket som möjligt hållas dolda för utomstående blickar. Vi se sålunda, att muhammedanerna gått ännu längre i sin fanatiska förförfelse af könsdyrkan och i sitt undertryck ande af allt, som i ringaste mån kan gifa en erinring därom eller hänsyftning därpå, än de kristna gjort. Man må väl med anledning häraf fråga; Om det nu finner goda grunder för vår blygsel med häneyn till köneförhållanden, huru kommer det sig då, att vi, med vår framskridna civilisation, stå efter muhammedanerna i detta stycke? Om däremot vår uppfattning är felaktig, hvarför ej då ändra densamma i öferstämmelse med rim och reson?

Stilla funderingar: att omgifa fortplantningsorganen med en sådan herlighetsfullhet samt iaktaga en så utstudsrad tyvstlåtenhet i fråga om dem under vårt sociala och moraliska umgänge, att våra män och kvinnor bli tillgjerda, okunniga, ja, rent af fånig i sitt uppträdande, på samma gång som oivilierationen blir enarare er förbannelse än en väleignelde för en del af mänskligheten, som sluter sig till de hävdvunna åsikterna?

Näret i ordningen kommer epöremålet: Hvert skola männieker vända sig för att vinna upplyening om förhållanden, hvilka röra deras könsorganism, en kunskap, på hvilken deras sociala sällhet i vice mån är beroends?

Jag föreslår evaret: Antingen till medicinska och fysiologiska arbetet, skrifna i ordalag, hvilka hvar och en är i stånd att fatta, eller direkt till mig. Ladd af denna tanke samt förlitande mig på sunda förnuftet hos en klareynt publik, har jag så till vida i denna artikel ej begagnat mig af utvägen att slå bryggor öfver hvad man i allmänhet är höjd för att betrakta som dypölar, utan har vadat rätt igenom dessamma, när jag funnit detta vara häst öfversensstämmande med mina läsares sanna intressen. Jag önskar, att denna artikel skall bli mottagen af allmänheten såsom en pytteliten encyklopedi, innehållande gagneliga fysiologiska underrättelser och anvisningar för såväl vuxna som halfvuxna personer af sndera manligt eller kvinnligt kön.

ROGER HANSSON.

ÄR DET RIKTIGT ?

Är det riktigt att idéer stagnerar på det teoretiska planet, dvs, att idéer godkänns, vanligen entusiastiskt, men sedan faller pladask för att ingo vill besvär sig med att genomföra och efterleva dem? Allt för ofta sluts det upp kring ett förslag eller en idé innan alla möjliga håll, men tålamodet som behövs för förverkligandet av förslaget fattas. Detta gäller var som helst och när som helst, men ta det här som exempel:

Ett tjugotal pojkar mellan sex och tolv år har evakuerats till en öde ö under kriget. Planet de färdades i har störtat och från kraschen undkom ingen vuxna person. Pojkarna måste finna vägar att klara sig själva. De utsor en ledare och stiftar lagar. Utan att egentligen förstå allvaret i sin situation tar sig pojkarna mycket entusiastiskt an att stifta sina lagar och bestämmelser. Men mycket snart visar det sig att få har tålamod eller vilja att genomföra och efterleva sina förslag, sina lagar. Irritation uppstår. Ingen har lust att göra något som inte även de andra måste göra. Ordningarna brister. Pojkarna går till attack mot varandra. Av de förnuftiga lagar som stiftades för att gruppen skulle hållas samman blev intet resultat.

Dra en parallell, vilken som helst!

Vad tror du

Signalernas flerdagarsbesök i Strömsund inspirerade i hög grad unga unga människor till livliga och utdragna diskussioner över just ämnet religion och/eller kristendom. Flera klasser fick tillfälle att avlägga besök i EFS lokalerna före 17/3 där signalerna körde non-stop. "Stopp! - låt mig berätta vad Gud har gjort för mig" ..började de. Sedan ställde de frågor till sig själva angående tron och besvarade dem strax i sin episka pop. Omdet var Signalernas självutmanande frågor eller deras sätt att besvara dem eller ytterligare något annat som väckte diskussionslustan hos många, kan väl stå obesvarat. Men replikskiften blev det. Efter 2:as besök tänkte det hos klassens då argaste, och han kunde omöjligen slita sig från EFS lokalerna för att gå till den efterföljande engelskan. Han såg det mera betydelsefullt att klargöra sina ståndpunkter för Signalerna.

Senare har jag ställt tre 2:orare mot väggen för att låta dem ge sina svar på några frågor. Först var det Bo-Göran Hedberg, som tror att bön ger bot, men att orsakerna till botet ligger i det undermedvetna. Genom bönen ger man sig själv ett psykologiskt stöd. Sedan kan det undermedvetna kallas Gud, Buddha eller Muhammad.

Gunnel Strömberg, Som tror på en Gud och som har

forts. på sid. 31

YALP!

BONNIE
CLYDE

are here
again!!

OM BONNIE VINNER?

Ja, då kan Du ha strumpor som korvar eig, Du slipper blåskatarr, ingen eer Dina kobenta ben (men väl hjulbenta ben):

Men, Du kan inte gå med jättekliiv (som på blöjtsmyran). Ingen eer Dina eventuellt välformade ben, inte förrän Du går i trappor och kjolen börjar så sakteliga "klättra" uppför låren.

DET "STUTT-STUTTA" ÄR I FARA!

ANN-SOFI

Klockan var vid pass halv tio denna reyniga höstkväll imaj, en kväll jag snart skall glömma. Det var under krigets slutskede och jag hade just blivit hemsänd på permission. Min hustru Martha hade gråtande mött mig vid flygplatsen. Tätt efter kom hennes ilskare smygande. Han var lätt förklädd, men jag igenkände honom genast som Karl Anka. Han var på väg mot träsket sedan någon lämnat honom för Långben. Sist sågs han iklädd sin slitna sjömansmössa i kykan säljande använda sinfötter. Martha hade emellertid alltid varit svag för ankor och det var därför som hon giftat sig med mig. Karl kastade sig emellertid på ett southbound freighttrain och blev uppäten av Walt Disney som sen fick nagsår och kolade. Martha och jag gick sen hen och så föll bomben och så var allt slut. Så när som på en liten vägglushean som förgäves sökte sin i atomstoff drönte make. Pessimistiskt? Kanske det. Och varför inte? Om ni inte gillar detta sorgliga slut så ändra historien. Vi skapar den själva och den borde alltså kunna bli som vi vill ha den. Ändå blir den sällan det. Vad beror det på. Ven vet, ven vill veta. Djupt? Javisst, och det värsta av allt: DUMT?!!!! Durt dunt dunt dunt. Eller hur. Bry dig inte om denna artikel. Varning! Den skrevs efter 13 timmars oavbruttet arbetande. Förlåt.

sett honom arbeta.

Arnold Bengtson, som tycker att det finns alldeles för många luckor i bibeln för att man skall kunna tro på vad som står där.

FRÅGA: Hur uppfattar du skapelseberättelsen?

Bo-Göran: Tidigare så skapade människan för sig sina tillfälliga uppfattningar om de stora problemen. I

naturen kunde de se hur allt kommer till, därav den rätta kronologiska ordningen som finns i bibeln.

Gunnel: Svårt. Skapelserna kan ses på mer än ett sätt, men bakom allt står Gud.

Arnold: Instämmer med Hedberg.

FRÅGA: Hur skulle du föredra att läsa bibeln?

Bo-Göran: Som en roman. Den kristna tanken är förbaskat bra.

Gunnel: Jag tycker NT är viktigast, men allt är sant. Och av det som sägs är det Jesus som säger det viktigaste.

Arnold: Ja, jag skulle tänka; har någon annan yttrat samma sak? Buddha, Muhammed? Var det inte Sokrates som yttrade: "allt vad I viljen...?"

FRÅGA: Är bibeln något homogent, som en roman?

Bo-Göran: Bibeln är ofullständig. Men kanske skall den skrivas färdig någon dag.

Gunnel: Alla tidsperioder är inte beskrivna. Ibland ställs frågan hur Kain kunde gifta sig och få

barn. Ja, det är mycket troligt att Adam och Eve hede både döttrar och söner och att eyskongifte förekom? det var inte förbjudet då.

Arnold: Luckorna i bibeln är en stor svaghet. Ger motiv till tvivel.

FRÅGA: Om du av någon anledning begick ett brott, skulle du då reflektera kristet, börja tänka på Gud.

Bo Göran: Om jag etel t.ex.....jag är en rsnodlad eteist.

Gunnel: Först skulle jag söka förlåtelse hos Gud, vilket i sin tur skulle medföra kraft att be människornas om förlåtelse....nja, det det var en evär fråga att beevras

Arnold: Skulle förmodligen inte be Gud om förlåtelse ginge snarare till Buddha. Han är lika bra.

FRÅGA: Om man bortser från det kristna budskapet i bibeln, vad återstår då?

Bo Göran: Bibeln kan användas som Visbetens bok, där finns många tankvärda tankar

Gunnel: Det finns mycket att lära av bibeln, även för en ateist

Arnold: Kanske återstår någonting, kanske inte.

Lars Bölander

"Ö.G.F. Lyrans norrländska litteraturpris tilldelades i år Per-Erik Engberg för hans "Kalejdoskopiek uppgörelse mellan ögat och den sovande handen". I juryns motivering till priset heter det: "I en kvalitativt mycket jämn serie dikter präglade av intelligens och engagemang gör Engberg upp med de flesta moderna attityder och företeelser i välfunna och ofta estetiska bilder, där han på ett fint sätt utnyttjat de typografiska möjligheterna!" (ÖP)

POETEN ENGBERG;
analytiskt gegg
mellan två & ett
av R.Haneeen och
P.E.Engberg etc.

Ja, hör du, du har sliteå vunnit I:s pris i Febue' litteraturpristävling i år, men hör du, hur kom det sig att du bara blev tvåa i fjol? Du var visst inget vidare då, hör du?
----- Norrländs Störelse Kände Intellektuelle Litteratör mellan femton och tjugofem år var det ja. Jaså du är poet, hur kom du egentligen inspiration och kraft att omforma dig själv i ord, du? Genom att besöka skolan i fjällsjöarnas här i t-skten, det är förresten lika naturligt för mig som att äta gröt till frukost. Det är ju en visserligen trakt det här, men vem har egentligen betytt mest för dig, hör du, som poet mener jag? (Elvis, Frank Lappa, Bengt Ollander + alla andra kändisar, ulandsmänniskorna, Birger Andersson, basket, Lasse Wiklund (?), JT, Vänsterpartiet Kommunisterna, Michsux, T Sjöberg, Sjödin, och Adam Sjö-

man, Ivsroth, Coltraine, Charlie, u. mag. Lindstrand som jag tycker fr, och jag Koppas på brs bstyg)

Men, hörru du, vad tycker du egentligen om mig. Du i all ära, men hörru du, det är väl i alla fall jag som vunnit tävlingen åt dig; jag inte fått dina prispengar än men fråga mig vad du egentligen menar med detta skivoka, relativt påstådda:

"när vi vidrörde solen orsakade vi väden svåra brännskador i ansiktet, döda figelvingar, störtade mot

lemlestads i asfaltens sprickor och i Indisns hungersmunnar räddades endast av Isorgens vita tillväxt

första dagen i detta helvete som följde när vi ännu kunde urskilja varandras kroppar och höjda huvuden försökte vi att omfatta oss själva nära att kvävas

medvetet omedvetet om änkornas jubel

två timmar och en dag eller något senare under ständiga minnen verkade våra armar lodrätt hängande

kräkande

men tro inte att vi ångrade något tro inte att vi saknade något med galna ord och skrotbeklädda skägg hade vi nått målet"

Männiekan är inte god, hon är dum. Hon har ofta
en ståndpunkt och cedar fattar hon inte mer. Även
om är akademiker.

Du målar okeå. Går det bra? Ja, med färg, men
jag skulle vilja göra en film om tillfälligheter,
ögonblick. Du menar t ex när:

"trote att vita lamm och blåsvarta negrer
konfronterades i drive-in-biografen såg jag
sköna helena i perepektiv projicerad uppoch-
ner i en surrealistisk backepegel

den ungefärliga männiekan inom mig vände sig
över transpirerande tangenter

och trehundra soldater stod vakt runt varje
tryckbokatav;

jag växte hundra meter i förtvivlan
mellan flikar av silver och en tapperhets-
msdalj

när materialet äntligen tog eprånget ut i rum-
met rann hon ut genom lädereätet och upp genom
himlen mellan blunddockor plaetstatyer milli-
metermänniskor etavade jag

ökenkärlek och plastpenie öken
kärlek plaetpenie

jag vaknade med ögoneplitter och ekuggmoln på
väggen och svampmoln i himlen."

Jaeå du.

DU, VERKLIGHET

— handeleminister nedsänkt i verkligheten;
som vår handelsminiater i New Delhi, ooh
Unotad konferens

konverserade pratbubblor mellan 1 400 delegater &
500 eekreterare

och mat+humöret gottgottgott

men det finns anledning att inte vara alltför
optimietisk eade den svenska delegationens
ledare

handseminieter Gunnar Lange

Unotad. United Nazione Conferens on Trade and
Development
ett steg/en axelryckning i rätt riktning
närmare

'en global strategi för Utveokling och
Internationellt Samarbete'
ooh tusen barn evälter ihjäl mellan Langee
cigaretter

den första , den sista för dagen

en antirobot betyder 100 000 traktorer

snart smäller folk stop snart smäller stop snart
doooooooooooooooooooo-u, snart smäller du

det finns nu madel att döda allt
liv inom ett område av 1 miljard
kvadratkilometers

dvs åtta
gångar jordens totala landyta inte anpassa oss längre

vi måste överleva ?????????????? ???
idiot som överleva ?
siffror inte förstår
vi får inte anpassa
vi får inte anpassa

du, zombis

upprustningen kostar mer än 90 miljoner per timme
idag idag stop anpassa inte stop fan stop

ett TSR-2 plan kostar; betyder fem moderna sjuk-
hus mindre befolkningsexplosion befolkningsexplosion

naturtillgångarna räcker till 5 miljarder människor
människor men redan år 2000 är vi 7 miljarder

om vi inte ingriper nu dig
vi vill överleva dat föds tre barn mellan pulsälagen

vi måste vakna vakna
vi får inte anpassa oss
längre vi får inte
vi får inte anpassa oss

vi får inte anpassa oss
vi får inte anpassa oss
idag vi inte nu nu
vi får inte

du'?
du?

d? Du

Ny dag. Lange New Dalhi, lyssnarögon i ansiktet
och öron+pennor i händerna,
armarna i kors runt runt halsen i

ga räntor och på annat sätt.

U-landshjälpsn utgjorde för sju år sedan 0,9 % av industriländernas bruttonationalprodukt.

I dag har siffran sjunkit till 0,6 %. Som exempel kan nämnas att "landst Sverige" avstår 0,3% av sin BNP till bistånd åt de fattiga länderna. Dessa löjligt små "almosor" är betecknande för den brist på solidaritet som vi i de rika länderna visar gentemot svältandes medmänniskor.

Hur bekämpa nöden?

Först måste vanföreställningen att "u-landshjälp är nådegivor som de fattiga tacksamt och ödmjukt bör ta emot", utrotas. J-landsbiståndet är ingenting annat än en solidarisk plikt gentemot likvärdiga medmänniskor. Då vi insatt detta återstår att skaffa kapital, dvs pengar, pengar och åter pengar. Det finns främst tre sätt att skaffa det stora kapital som behövs till de internationella biståndet.

- a/ Totalt avskaffande av militarism
- b/ Standardsänkning i de rika länderna genom kraftig nedskärning av lyxkonsumtion.
- c/ Inställande av för närvarande onödiga forskningsprojekt, t.ex. rymdforskning.

Militarism

För närvarande satsas 620 000 000 000 kr.

per år på att förbereda och utöva krig. Detta innebär att varje man, kvinna och barn på jorden årligen betalar 200 kr. var för att förbereda sin egen undersgång. De årliga militärutgifterna är 30 gånger så stora som den totala u-hjälpen.

Ett exempel som visar hur mycket militarismen i verkligheten kostar är följande: Årsinkomsten i Vietnam är nu i genomsnitt ca 500 kronor. Att föra Vietnamkriget kostar USA omkring 150 000 000 000 per år för närvarande. Det vill säga 9 000 kronor per sydvietnames. På en 4-barnsfamilj blir det över 50 000 kr. per år. Om USA velat satsa dessa resurser på väl fördelat fredligt bistånd hade det knappast funnits grogrund för gerilla.

I "landet Sverige" satsas årligen på fredsbyggande u-landshjälp en summa av 500 miljoner kr., medan krigsmakten, dets.k. "försvaret", får det tiofaldiga till en verksamhet som i stället motverkar freden. Krigsmakten främjar också nationella och grupp-egoistiska intressen. Dessa två "intressen" är mycket starkt bidragande till den nuvarande klyftan mellan rika och fattiga länder.

Det fordras alltså en total nedrustning för att förändra förhållandena i världen. Här skulle "landet Sverige" kunna gå i spetsen. En avrustning skulle kanske innebära vissa risker om inte andra länder följde exemplet, men dessa risker måste tas. En nedskrotning av krigsmakten skulle innebära fri-

ställande av kapital och personal som sedan kunds sätts in i biståndsarbetet. Krigsindustrin skulle samtidigt omställas för fredlig produktion.

Emellertid måste denna avrättning ske snabbt eftersom tiden är mycket knapp.

Under de mest gynnsamma förhållanden kan jorden rymma mellan 6 och 10 miljarder människor. Det innebär att vi har 30, i nödfall 60 år på oss att göra något radikalt.

Standardsänkning

Standardsänkning i de rika länderna är också ett nödvändigt krav för att en utjämning mellan rika och fattiga i världens klaseamhälle skall ske. Vi måste tillfälligt sänka vår standard för att kunna rädda världen från en katastrof. Detta innebär ingen större uppoffring eftersom det bara är lyxprodukter vi måste avstå ifrån.

Rymdförreknig

Stora summor läggs också ut på rymdprojekt av olika slag. Enorma resurser, både materiella och personella, förslösas till ingen nytta. Innan vi har råd att företas helt meningslös färd till månen måste vi ha avhjälp världssamfundet.

Väpnade revolutioner som lösning ?

Bland de u-landsengagerade finns en falang som anser att väpnade revolutioner är det enda sättet för de förtryckta i u-länderna att nå social rättvisa. Det är ju ofta så att u-länderna styrs av reaktionära förtryckarrsgimer som gynnar en liten privilegiegrupp och därför saknar det övriga folkets stöd. Ur sådana förhållanden växer revolutionen fram. Dessa revolutioner motarbetas av de imperialistiska staterna som har intressen i dessa u-länder. Vietnam, Guatemala och Dominikanska Republiken är utmärkta exempel där en stormakt, i detta fall USA, har motarbetat sociala revolutioner med våld.

Eftersom det är tydligt att situationen bara förvärras i u-länderna är det troligt att flera Vietnam uppstår runt om i världen, främst i Latinamerika och Sydost-asien. Våld föder våld, och de imperialistiska staterna, främst USA, kommer att föra krig, snart sagt överallt. Krigsinsatserna kommer att bli större och större, och u-landshjälpen kommer att minska i samma takt. Till sist kommer västerlandets imperialister att känna sig så hotade att kärnvapen blir den enda lösningen. I och med användandet av kärnvapen i krig har början till jordens undergång inletts.

Att satsa på våld kan inte leda till annat än en ökad spänning, och till sist till utbrytandet av ett tredje och sista världskrig.

Radikalpacifism är en nödvändighet för en varaktig lösning av de stora problemen.

Radikalpacifism som lösning

Den nödfria vägen är enligt vår åsikt den enda rätta. Man kan inte bygga en lycklig värld på terrorbalans. Mellanfolkligt samarbete måste byggas på förtroende och inte som nu på frukten.

Denna fredliga väg innebär en kapplöpning ned tiden på grund av de faktorer vi tidigare har skrivit om. Lär för måste vi organisera oss och verka för våra idéer för att fortas möjligt komma i majoritetställning. Endast om vi blir tillräckligt många kan vi påverka politiken i en pacifistisk och global riktning.

VMB och VCO

VMB, Världsnedborgarrörelsen, borde kunna samla de flesta av oss. Den är en opolitisk, pacifistisk och världsomfattande organisation som vill bekämpa inskränkt nationalistiskt och gruppelitiskt tänkande. Den vill få oss att inse vårt globala ansvar. Som världsnedborgare slutar de tänka att "vi"="sverige" och "vårt"="svenskarnas" och tänker i stället, kanske något poetiskt uttryckt, "vi"="världen" och "vårt"="människlighetens".

Som världsnedborgare är det omöjligt att delta i ett nationellt försvar, och du bör

i stället kräva aktivt fredsarbete, t.ex. u-lands-
tjänst och fredsforskning.

VCO, Värnpliktsvägrarnas Centralorganisation, är
helt nyligen bildad. Den samlar alla "svenska"
värnpliktsvägrare och ger stöd och råd. VCO har ock-
så givit ut en handbok för värnpliktsvägrare. Där
kan du få alla uppgifter om vapenfria tjänster du
behöver.

Till sist VMB:s adress: VMB Jungfrugatan 30
STOCKHOLM Ö

Och ytterligare till sist: Vill du fråga om något
eller kritisera något som vi skrivit i artikeln
så vänd dig till: BJÖRN GARTEFELT 1a w
eller LARS JACOBSSON R 111 3 b Ma

Några fakta om tidningens tillkomst.

Först skrev vi de ursprungliga manuskripten på
maskin.

Sen skrev vi om alltihop i samma format som tid-
ningen nu har. Det tog ca 3 timmar per man (6 st.)

Sen gjorde vi ett nummer av tidningen med nästan
bara blanka sidor.

Sen överfördes allt till stenciler. Det tog en tin.
innan vi besegrat stencileringsapparaten på poäng
och fått till ett ex. av en stencil. Med den takt
skulle vi ha varit klara den 11/2 1969.

Men vi skärpte oss och här har ni tidningen. PLEASE

SLOZZN

Krypande på alla fem tar jag mig upp för den smala vindlande trappan till vindsvåningen. I dunklet skimtar jag en dörr, genom vilken hörs ett entonigt mässande: "...CQ 80 CQ 80, CQ 80 from sisrr: lima three zulu zulu november, oalling CQ 80, CQ 80....". Försiktigt vrider jag om dörrhandtaget och kikar in. Ett mystiskt blåaktigt ljussken slår enot mig. Det kommer från en överdimensionerad TV-apparat placerad på en gustaviansk byrå. Djupt nersjunken (sågottdetnugar) i en fåtölj sitter en storväxt figur, helt försjunken i 84:e avsnittet av TV:s nya serie: "Skipper Worss och mysteriet med den snarmade mannen". Figuren i fråga är Conny Bergström, elev på telelinjen. Jag inleder konversationen med ett burtigt "Va e're fråga on?" Svaret kommer snabbt och koncist: "Soanes har just gift sig med Flours evärmor och jagas nu av kommissarie Ironside i skåpbil på Downing Street!"

Aha, det var så det låg till. Ett herligt tillhåll för muselmaner. Beslutat slår jag sönder TV:n och säger med min djupaste basstämma: "Min bästa berre. Redogör för organisationens syften och arbetsmetoder. Sanningen bsla sanningen och inte värst mycket ner än sanningen"

Conny (snabbt, beaktiskt och med skånsk accent): FRO betyder Frivilliga RadioOrganisationen och är en av försvarsorganisationerna. FRO:s syfte är att i fredstid ut-

bilda kvalificerad radiopersonal till gagn för försva-
ret.FRO:s medlemmar kan ibland få bistå brandkår, polis
eller hjälpa till vid t.ex.rallytävlingar eller lik-
nande.Man försöker kombinera nytta med nöje.Här i
Strömsund har vi t.ex. egna klubblokal, där vi får kö-
ra amatörradiotrafik."

"Amatörradiotrafik???"

"Ja med amatörradiotrafik menas radiokontakter
mellan radioamatörer i olika delar av världen.Hör på
Pekka i rummet här intill.Just nu håller han på med
att anropa.Ordet "CQ" som upprepas är amatörslang och
betyder "seek you" eller "allmänt anrop" .När man
fått kontakt med en annan sändaramatör utbyter man kan-
ske tankar och erfarenheter,men äst blir det prat om
sändarutrustningen.Ett par dagar efter kont kten skio-
kar man också sitt personliga epecialtryckta "SL-kort"
till den amatör man haft kontakt med."

"Pratar ni länge varje gång?"

"Litte ta vondera.Ibland blir det bara 1 minut
ungefär,men ibland flera timmar i strök.I vilket fall
som helst,eå skaffar man sig vänner över hela världen
på det här sättet.En kul grej att nämna i sammanhanget
är att vi råkade nämna för en sändaramatör i Hamburg att
teleekolan gör en studieresa till Tyskland nu i vår.Ryk-
tet spred sig och det resulterade i att minst ett dussin
tyskar vi haft kontakt med erbjudit oss att bo hos dem."

"Har ni fått kontakt med alla kontinenter?"

"Alla världsdelar utom Australien".

"Hur många kontakter har ni haft?"

"Svårt att svara på direkt,trots att vi för logg-

bok, men det rör sig om flera tusen sedan november då vi startade."

"Heltidsfritidssysselsättning alltså?"

"Suro man; häromdagen satt jag 43 timmar i sträck framför transsävern."

"Trevligaste QSO:t (radiokontakten)?"

Well, kanske ryseen på Kamtjatka eller kanske Älvenabben, som vi fick kontakt med utanför Bermudaöarna nyligen."

"Får vem som helst sätta sig ner vid apparaten och 'köra'?"

"Nej, man måste vara medlem i FRO (15 kr/år) och kunna telsgrafi. För del sakens skull har vi en fortlöpande telegrafkurs under ledning av 'Piggis'."

"Piggis???"

"Dvs. John Ingvar Berg, allrounderbegåvad målare från Vågdalen. Det är främst honom vi har att tacka för att den här verksamheten kommit igång."

Vi går in i det inre rummet. Väggarna är klädda med kort från världens alla sju hörn. Framför transsävern (= sändare-mottagare, 4000 kr, kommunalt bidrag) sitter ung man med misstänkt utputtande överläpp. Det är Lars Åke "Pekka" Persson, studerande på telelinjen och välklädd idrottsman, som just nu utbyter filosofiska djupsinnigheter med en kanadensare: "... and should you have a high ohmster reading across the terminals you replace the

choks with a 3 ma nudio choke having a d.c. resistance of 6000 ohms...."

I en 45-sskunders-tedricknings-paus frågar jag Pekka om det är tröttsamt att sitta och prata i timental, speciellt nattotid (dum fråga) ?

"Jo vars, ögonlocken hänger nere vid hakan ibland. För min del så använder jag etimulantia i form av Ljunglöfe ettan. Faet ibland är man så omtöcknad att man lägger in en tepåse i stället, men det ger ju nästan samma verkan."

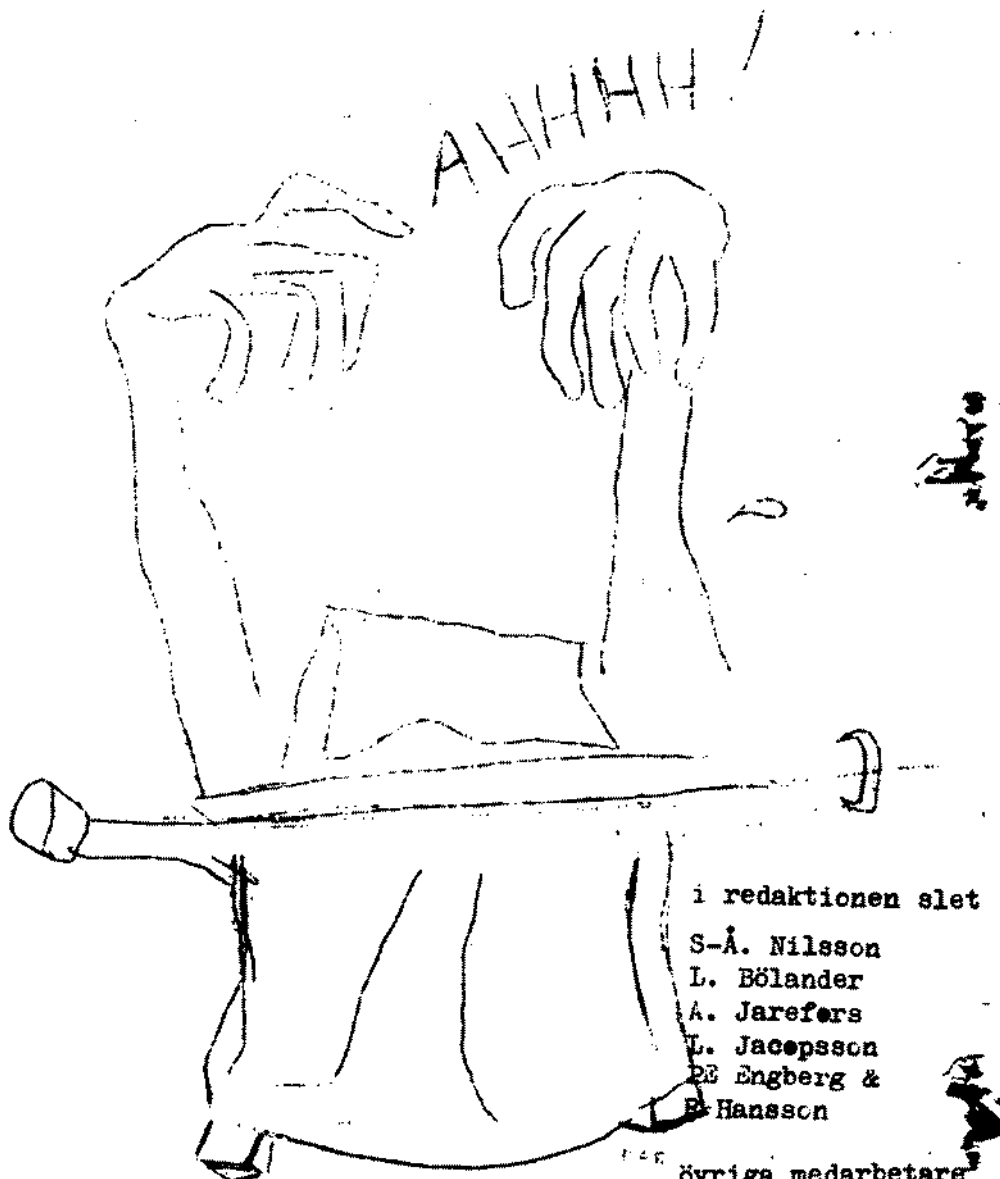
In genom dörren kommer Karl-Erik Eliasson, högfrekvensamplitudmodularingsexpert, telclinjestuderande, bosatt i Hallviken. Det är honom, som Ströme affärsmän har att tacka för den ökade omsättningen av radioapparater. Hans främsta nöje består nämligen i att "reparera" radiomottagare.

"Du", säger han ned en lugna, spruckna stämma, "innan du med det snaraste ögonaböj på fläcken lämnar lokalen, så skriv att intresserade är välkomna hit."

Instinktivt slänger jag mig nerför trappen och rullar ut på gården med en hastighet av sisådär 18 knop. När jag reser mig upp fastnar jag med huvudet mellan ett halvt duesin antennlinor. För ssnt inser jag att det är en LSD-berusad jättspindel som spänt upp antsanträderna.

Roger Hansson

Fotnot: Det kan vara befogat att påpeka att författaren till ovanstående artikel, Roger Hansson, är en av vårt lands främsta experter på ett annat radioområde, nämligen DX-ing, dvs. avlyssnande av utländska radiostationer. Han har bl.a. signerat några initierads artiklar i Europas ledande tidskrifter på detta område. / red.s kommentar.

i redaktionen slet

S-Å. Nilsson

L. Bölander

A. Jarefers

L. Jacepsson

EE Engberg &

B. Hansson

övriga medarbetare

var

L. Simryd

S. Engström &

B. Garefelt,

tack.